

[Arbejdsministeren.] vigtigt, at transporterne opretholdes, og derfor er dette lovgivningsindgreb efter regeringens opfattelse velmotiveret.

Foranlediget af, at personaleorganisationernes standpunkt havde fået karakter af en henvendelse til regering og folketing — de tidligere tænkningsevner havde karakter af breve til Danmarks Rederiforening — havde jeg den 15. maj om morgenen en forhandling med repræsentanter for rederiforeningen. Formålet var at få fastlagt og klarlagt, om rederne var villige til at afgive et til personaleorganisationernes svarende tilsagn om betingelsesløst at undtage landbrugseksporten og fiskerieksperten fra den løbende konflikt.

Danmarks Rederiforening beklagede, at man måtte tage afstand fra, at der pålagdes et af dens medlemmer, nemlig DFDS, en forpligtelse til at holde visse skibe, som bl. a. transporterer landbrugsprodukter og fiskeriprodukter, i fart under konflikten. Rederiforeningen fremførte i denne forbindelse 3 synspunkter. For det første, at man derved opretholder en tabgivende sejlads for delvis tomme skibe, for det andet, at man herved ville give signal til en langvarig arbejdskamp, og for det tredje, at rederiforeningen derigennem ville give afkald på modaktionsretten på et vigtigt område. Dette resultat meddelte jeg folketingsudvalget.

Efter henstilling fra folketingsudvalget havde jeg senere på formiddagen den 15. maj på ny en forhandling med såvel rederiforeningen som personaleorganisationerne. Forhandlingerne vedrørte spørgsmålet, om man fra begge de to parter side kunne gå ind på, at fritagelse for at blive konflikt-ramt kunne komme til at omfatte sådanne skibe, der i særlig grad er engageret i de vigtige varetransporter, i stedet for at fritagelserne blev givet i relation til varerne. Derved ville den ene af de af Danmarks Rederiforening angivne grunde, nemlig betragtningen om de delvis tomme skibe, bortfalde.

Personaleorganisationerne gav principiel tilslutning, hvorimod rederiforeningens repræsentanter, der bl. a. omfattede en repræsentant for DFDS, efter en indbyrdes rådslagning fastholdt ikke at ville give tilsagn om opretholdelse af den vigtige sejlads. Det

tilføjedes, at man måtte forudse en snarlig standsning af landbrugseksportbådene.

I folketingsudvalget rejstes nu det spørgsmål, om rederne var berettiget til at nægte at acceptere den af personaleorganisationerne tilbudte friholdelse af landbrugs- og cementbådene for konflikten, eller om denne nægtelse indebar uvarslet lockout. Denne forespørgsel onsdag aften var grunden til, at der ikke var mulighed for, at der kunne afgives betænkning samme aften, idet den selvsagt måtte kræve en undersøgelse, som ikke kunne klares af på denne korte tid.

I arbejdsministeriet og i samarbejde med kammeradvokaten udarbejdedes dagen efter en udtalelse om spørgsmålet, og denne udtalelse sendtes, så snart det overhovedet var muligt, til folketingsudvalget. Efter udtalelsen, som altså udarbejdedes i samarbejde med kammeradvokaten, der var enig i dens indhold, kunne vægningen ikke siges at indebære uhjemlet modaktion.

For regeringen har dette begivenhedsforløb kunnet bekræfte den vurdering, der lå bag lovforslagets fremsættelse den 14. maj, nemlig at samfundsvigtig transportvirksomhed truedes med standsning. Stillingen her ved anden behandling er jo da også den, at landbrugseksporten er gået i stå, og at den manglende cementforsyning akut truer beskæftigelsen på byggepladser her i København og på Sjælland i øvrigt.

Man har været inde på — det gælder særlig hr. Aksel Larsen og hans parti — at situationen burde give anledning til, at man i stedet for det foreliggende lovforslag gennemførte en lov, der pålagde rederne at holde eksportskibene i gang, mens konflikten i øvrigt løber videre. Hr. Aksel Larsen har i et brev af 17. maj til den da fungerende statsminister tilsagt sit partis medvirken til et sådant lovforslags hurtige behandling i folketinget. Regeringen må imidlertid afvise tanken om en sådan lovgivning, hvorved man griber ind i en arbejdskonflikt uden samtidig at afgøre eller fastlægge, hvorledes der skal ske afgørelse i de lønproblemer, der skiller parterne. Regeringen må fastholde, at lovforslagets bestemmelser om arbejdskonfliktens standsning ved uoverensstemmelsernes afgørelse ved et uvildigt nævn er den bedste og den mest neutrale udvej af den foreliggende situation. Det